Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B **ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 181/2014**

z dnia 20 lutego 2014 r.

ustanawiające zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 ustanawiającego szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego

(Dz.U. L 63 z 4.3.2014, s. 53)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/916 z dnia 27 czerwca 2018 r.	L 163	6	28.6.2018

▼B

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 181/2014

z dnia 20 lutego 2014 r.

ustanawiające zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 ustanawiającego szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego

ROZDZIAŁ I

SZCZEGÓLNE UZGODNIENIA W SPRAWIE DOSTAW

SEKCJA 1

Prognozowane bilansy dostaw

Artykuł 1

Cel i zmiany prognozowanych bilansów dostaw

Prognozowany bilans dostaw, który Grecja ma opracować zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013, określa ilości podstawowych produktów potrzebnych do zaspokojenia zapotrzebowania na dostawy mniejszych wysp Morza Egejskiego (zwanych dalej „mniejszymi wyspami") w każdym roku kalendarzowym.

Grecja może wprowadzać zmiany do prognozowanego bilansu dostaw. W odniesieniu do tych zmian stosuje się odpowiednio art. 32 niniejszego rozporządzenia.

SEKCJA 2

Funkcjonowanie uzgodnień w sprawie dostaw

Artykuł 2

Ustalanie wysokości pomocy i przyznawanie pomocy

1. Do celów art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 229/2013 Grecja określa, w kontekście programu, kwotę pomocy przyznawanej w odniesieniu do każdego produktu w celu złagodzenia skutków oddalenia, wyspiarskiego charakteru i peryferyjnego położenia, uwzględniając:

a) szczególne potrzeby mniejszych wysp oraz określone wymogi jakościowe;

b) tradycyjne przepływy handlowe z portami kontynentalnej części Grecji i między wyspami na Morzu Egejskim;

c) gospodarczy aspekt przewidywanej pomocy;

d) w odpowiednich przypadkach – potrzebę nieutrudniania potencjalnego rozwoju lokalnej produkcji;

e) jeśli chodzi o szczególne dodatkowe koszty transportu – pośrednie koszty przeładunku związane z dostawami produktów na mniejsze wyspy;

▼B

f) jeśli chodzi o szczególne koszty dodatkowe związane z przetwórstwem lokalnym – niewielkie rozmiary rynku i konieczność zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw produktów na mniejsze wyspy.

2. Pomoc nie przysługuje w przypadku dostaw na mniejsze wyspy produktów, które już wcześniej skorzystały ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw na inne mniejsze wyspy.

Artykuł 3

Świadectwo pomocy i wypłata pomocy

1. Pomoc wypłacana jest po przedstawieniu całkowicie wykorzystanego świadectwa (zwanego dalej „świadectwem pomocy”).

Przedstawienie świadectwa pomocy organom odpowiedzialnym za dokonywanie wypłat jest równoznaczne ze złożeniem wniosku o przyznanie pomocy. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej lub wyjątkowych warunków klimatycznych świadectwa pomocy przedstawia się w ciągu 30 dni od dnia ich przydziału. W przypadku przekroczenia tego terminu kwota pomocy zmniejszana jest o 5 % za każdy dzień zwłoki.

Właściwe organy dokonują wypłaty pomocy w terminie 90 dni od dnia złożenia wykorzystanego świadectwa pomocy, z wyjątkiem następujących przypadków:

a) działania siły wyższej lub wystąpienia wyjątkowych warunków klimatycznych;

b) trwania postępowania administracyjnego w sprawie uprawnienia do pomocy; w takich przypadkach wypłata ma miejsce dopiero po uznaniu uprawnienia.

▼M1

2. Świadectwa pomocy sporządza się na podstawie wzoru pozwolenia na przywóz określonego w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1239 ([1]).

Art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1237 ([2]) oraz art. 2, art. 3, art. 4 ust. 1, art. 5, art. 7 i art. 13–16 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1239 stosuje się odpowiednio, nie naruszając przepisów niniejszego rozporządzenia.

([1]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1239 z dnia 18 maja 2016 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu pozwoleń na przywóz i wywóz (Dz.U. L 206 z 30.7.2016, s. 44).

([2]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1237 z dnia 18 maja 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasad stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz oraz uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zasad dotyczących zwalniania i przepadku zabezpieczeń złożonych w odniesieniu do takich pozwoleń, zmieniające rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001, (WE) nr 1342/2003, (WE) nr 2336/2003, (WE) nr 951/2006, (WE) nr 341/2007 i (WE) nr 382/2008 oraz uchylające rozporządzenia Komisji (WE) nr 2390/98, (WE) nr 1345/2005, (WE) nr 376/2008 i (WE) nr 507/2008 (Dz.U. L 206 z 30.7.2016, s. 1).

▼M1

Odpowiednio stosuje się ujemną tolerancję przewidzianą w art. 5 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1239.

▼B

3. Wpis „świadectwo pomocy” jest drukowany lub nanoszony przy pomocy pieczęci w polu 20 (dane szczegółowe) świadectwa.

4. Skreśla się pola 7 i 8 świadectwa.

5. W polu 12 świadectwa pomocy wpisuje się ostatni dzień okresu ważności.

6. Wysokość stosowanej kwoty pomocy jest równa wysokości kwoty pomocy obowiązującej w dniu złożenia wniosku o świadectwo pomocy.

7. Świadectwa pomocy wydawane są przez właściwy organ na wniosek zainteresowanych stron, w granicach przewidzianych w prognozowanych bilansach dostaw.

Artykuł 4

Przeniesienie korzyści na użytkownika końcowego

Do celów art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 229/2013 właściwe organy wprowadzają wszelkie niezbędne środki mające na celu kontrolę przenoszenia korzyści na użytkownika końcowego. Mogą one przy tym oceniać marże handlowe i ceny stosowane przez poszczególne zainteresowane podmioty.

O środkach, o których mowa w akapicie pierwszym, a w szczególności o elementach kontroli mających na celu stwierdzenie przeniesienia korzyści, jak również o wszelkich wprowadzonych zmianach, informuje się Komisję w ramach rocznych sprawozdań z realizacji przewidzianych w art. 20 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013.

Artykuł 5

Rejestr podmiotów gospodarczych

1. Aby móc ubiegać się o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 229/2013, podmioty gospodarcze zobowiązują się:

a) udostępniać na żądanie właściwych organów wszelkie istotne informacje na temat prowadzonej działalności handlowej, zwłaszcza w odniesieniu do stosowanych cen i marż zysku;

b) działać wyłącznie we własnym imieniu i na własny rachunek;

c) składać wnioski o świadectwa proporcjonalne do obiektywnie stwierdzonych, faktycznych możliwości zbytu odnośnych produktów;

d) powstrzymać się od wszelkich działań mogących powodować sztuczne niedobory produktów i od wprowadzania do obrotu produktów, którymi dysponują, po sztucznie zaniżonych cenach;

e) wykazać w sposób satysfakcjonujący dla właściwych organów, że przy zbywaniu produktów rolnych na mniejszych wyspach korzyści przenoszone są na użytkowników końcowych.

▼B

2. Podmioty gospodarcze planujące wysyłkę nieprzetworzonych, przetworzonych lub zapakowanych produktów do pozostałych części Unii lub ich wywóz do państw trzecich na podstawie warunków określonych w art. 11, zgłaszają taki zamiar w chwili składania wniosku o wpis do rejestru lub później, w stosownych przypadkach podając lokalizację zakładu pakującego.

3. Przetwórcy planujący wysyłkę przetworzonych produktów do pozostałych części Unii lub ich wywóz do państw trzecich na podstawie warunków określonych w art. 11 lub 12 zgłaszają taki zamiar w chwili składania wniosku o wpis do rejestru lub później, w stosownych przypadkach podając lokalizację zakładu przetwórczego oraz analityczny wykaz przetwarzanych produktów.

Artykuł 6

Dokumenty składane przez podmioty gospodarcze oraz ważność świadectw pomocy

1. Właściwe organy przyjmują wnioski o wydanie świadectw pomocy składane przez podmioty gospodarcze dla każdej partii towaru, pod warunkiem że są do nich dołączone oryginały lub uwierzytelnione odpisy faktur zakupu.

Faktura zakupu, konosament lub lotniczy list przewozowy są wystawiane na nazwisko wnioskodawcy.

2. Okres ważności świadectw wynosi 45 dni. W szczególnych przypadkach, jeśli transport opóźniają poważne i nieprzewidziane przeszkody, okres ten może zostać przedłużony przez właściwy organ, nie może on jednak przekraczać dwóch miesięcy, licząc od daty wystawienia świadectwa.

Artykuł 7

Okazywanie świadectw i produktów

1. W przypadku produktów objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw świadectwa pomocy należy przedstawiać właściwym organom w ciągu 15 dni roboczych od daty zezwolenia na rozładunek towarów. Właściwe organy mogą skrócić ten termin.

2. Towary przedstawia się luzem lub w osobnych partiach, zgodnie z okazywanym świadectwem.

Artykuł 8

Jakość produktów

Zgodność produktów z wymogami, o których mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013, sprawdzana jest najpóźniej na etapie pierwszego wprowadzania ich do obrotu, zgodnie z obowiązującymi w Unii normami i praktykami.

W przypadku stwierdzenia, że produkt nie spełnia wymogów ustanowionych w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013, traci on wówczas uprawnienia wynikające ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, a odpowiednie ilości włącza się z powrotem do prognozowanego bilansu dostaw.

Jeśli przyznano pomoc zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia, jest ona zwracana.

▼B

Artykuł 9

Znaczący wzrost liczby wniosków o wydanie świadectw pomocy

1. Jeśli stan realizacji prognozowanego bilansu dostaw wskazuje na znaczący wzrost liczby wniosków o wydanie świadectw pomocy dla danego produktu, co może przeszkodzić w osiągnięciu jednego lub większej liczby celów szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, po konsultacji z odpowiednimi organami Grecja wprowadza wszystkie konieczne środki celem zapewnienia dostaw produktów pierwszej potrzeby na mniejsze wyspy, uwzględniając dostępne dostawy oraz potrzeby sektorów priorytetowych.

2. Jeżeli, po konsultacji z odpowiednimi organami, Grecja podejmuje decyzję o zastosowaniu ograniczenia ilości wydawanych świadectw, właściwe organy stosują jednolitą obniżkę procentową w odniesieniu do wszystkich złożonych wniosków.

Artykuł 10

Ustalanie maksymalnej ilości na jeden wniosek o wydanie świadectwa

Na tyle, na ile jest to absolutnie niezbędne celem uniknięcia zakłóceń na rynkach mniejszych wysp lub działań spekulacyjnych mogących poważnie zaszkodzić sprawnemu funkcjonowaniu szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, właściwe organy mogą ustalić maksymalną ilość przyznawaną na jeden wniosek o świadectwo.

Właściwe organy niezwłocznie powiadamiają Komisję o przypadkach zastosowania niniejszego artykułu.

▼M1

Powiadomienia, o których mowa w niniejszym artykule, przekazywane są zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/1183 ([1]) oraz rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1185 ([2]).

▼B

SEKCJA 3

Wywóz I wysyłka

Artykuł 11

Warunki wywozu lub wysyłki

1. Wywóz i wysyłka nieprzetworzonych produktów objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw lub produktów zapakowanych bądź przetworzonych zawierających produkty objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw, odbywają się na warunkach określonych w ust. 2 i 3 poniżej.

([1]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1183 z dnia 20 kwietnia 2017 r. uzupełniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do powiadamiania Komisji o informacjach i dokumentach (Dz.U. L 171 z 4.7.2017, s. 100).

([2]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1185 z dnia 20 kwietnia 2017 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień i dokumentów oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia Komisji (Dz.U. L 171 z 4.7.2017, s. 113).

▼B

2. Ilości produktów, na które przyznano pomoc, a które są wywożone bądź wysyłane, ponownie wlicza się do prognozowanego bilansu dostaw, natomiast podmiot gospodarczy wywożący bądź wysyłający produkty zwraca otrzymaną pomoc najpóźniej w momencie wywozu lub wysyłki.

Produktów takich nie wywozi się ani nie wysyła do momentu dokonania zwrotu, o którym mowa w akapicie pierwszym.

W przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie wysokości przyznanej pomocy, zakłada się, że produkty otrzymały najwyższą stawkę pomocy ustaloną przez Unię dla tego typu produktów w okresie sześciu miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na wywóz lub wysyłkę.

Produkty takie mogą zostać objęte refundacją wywozową, o ile spełniają kryteria jej przyznawania.

3. Właściwe organy zezwalają na wywóz lub wysyłkę przetworzonych produktów w ilościach innych niż te, o których mowa w ust. 2 i w art. 12, wyłącznie w przypadku, gdy przetwórca lub wywożący zaświadczy, że produkty te nie zawierają surowców objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw.

Właściwe organy zezwalają na ponowny wywóz lub wysyłkę produktów nieprzetworzonych lub produktów zapakowanych innych niż te, o których mowa w ust. 2 wyłącznie w przypadkach, gdy podmiot wywożący zaświadczy, że produkty te nie były objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw.

Właściwe organy przeprowadzają konieczne kontrole sprawdzające prawdziwość oświadczeń, o których mowa w akapitach pierwszym i drugim oraz, w stosownych przypadkach, odzyskują przyznane korzyści.

Artykuł 12

Tradycyjny wywóz i wysyłka produktów przetworzonych

1. Przetwórcy, którzy zadeklarowali, zgodnie z art. 5 ust. 3, zamiar wywozu bądź wysyłki w ramach tradycyjnych przepływów handlowych, o których mowa w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013, produktów przetworzonych zawierających surowce, które zostały objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw, mogą realizować je w granicach ilości rocznych określonych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Właściwe organy udzielają koniecznych zezwoleń w taki sposób, aby mieć pewność, iż transakcje nie przekraczają odnośnych maksymalnych ilości rocznych.

2. Wywóz produktów, o których mowa w ust. 1, nie wymaga okazania pozwolenia na wywóz.

SEKCJA 4

Zarządzanie, kontrola I monitorowanie

Artykuł 13

Kontrole

1. Kontrole administracyjne podczas przywozu, wywozu i wysyłki produktów rolnych są wyczerpujące i składają się między innymi z kontroli krzyżowych dokumentów, o których mowa w art. 6 ust. 1.

▼M1

2. Kontrole bezpośrednie przeprowadzane na mniejszych wyspach Morza Egejskiego podczas wprowadzania produktów rolnych dotyczą reprezentatywnej próby co najmniej 5 % świadectw okazanych zgodnie z art. 7.

Kontrole bezpośrednie przeprowadzane na mniejszych wyspach Morza Egejskiego przy wywozie lub wysyłce przewidzianych w sekcji 3 dotyczą reprezentatywnej próby co najmniej 5 % operacji w oparciu o profile ryzyka ustalone przez Grecję.

Do tych kontroli bezpośrednich stosuje się odpowiednio rozporządzenie Komisji (WE) nr 1276/2008 ([1]).

Dodatkowo, w szczególnych przypadkach Komisja może zażądać objęcia kontrolami bezpośrednimi innego odsetka świadectw lub operacji.

▼B

Artykuł 14

Krajowe przepisy dotyczące zarządzania i monitorowania

Właściwe organy przyjmują dodatkowe przepisy konieczne do zarządzania szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw i monitorowania ich w czasie rzeczywistym.

Na żądanie Komisji państwa członkowskie powiadamiają ją o wszelkich środkach, które zamierzają wdrażać na podstawie akapitu pierwszego.

ROZDZIAŁ II

ŚRODKI WSPARCIA NA RZECZ LOKALNYCH PRODUKTÓW ROLNYCH

SEKCJA 1

Kwota pomocy I wnioski o przyznanie pomocy

Artykuł 15

Kwota pomocy

1. Wysokość pomocy przyznawanej w ramach środków wsparcia na rzecz lokalnych produktów rolnych przewidzianych w rozdziale IV rozporządzenia (UE) nr 229/2013 nie przekracza pułapów określonych w art. 18 tego rozporządzenia.

2. Warunki przyznawania pomocy, rodzaje produktów rolnych oraz odpowiednie kwoty określa program zatwierdzony zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 229/2013.

([1]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1276/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie monitorowania na podstawie kontroli bezpośrednich wywozu produktów rolnych otrzymujących refundacje lub inne kwoty (Dz.U. L 339 z 18.12.2008, s. 53).

▼B

Artykuł 16

Składanie wniosków

Wnioski o przyznanie pomocy na dany rok kalendarzowy należy składać w urzędzie wyznaczonym przez właściwe organy Grecji, korzystając ze sporządzonych przez te organy wzorów i w określonych przez nie przedziałach czasowych. Odnośne przedziały czasowe są ustalane w taki sposób, aby możliwe było przeprowadzenie koniecznych kontroli na miejscu i trwają najdłużej do dnia 28 lutego następnego roku kalendarzowego.

Artykuł 17

Poprawianie oczywistych błędów

W przypadkach gdy po złożeniu wniosku o przyznanie pomocy właściwy organ stwierdzi oczywiste błędy we wniosku, wniosek można poprawiać w każdej chwili.

Artykuł 18

Składanie wniosków po terminie

Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej i zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności, złożenie wniosku po upływie terminu ustanowionego zgodnie z art. 16 wiąże się z obniżeniem pomocy, do której beneficjent byłby uprawniony, gdyby wniosek został złożony w terminie, o 1 % za każdy dzień roboczy zwłoki. Wnioski złożone po upływie 25 dni kalendarzowych od daty wygaśnięcia terminu uznaje się za niedopuszczalne.

Artykuł 19

Wycofywanie wniosków o przyznanie pomocy

1. Wnioski o przyznanie pomocy można wycofywać w całości bądź w części w dowolnym momencie.

Jeżeli jednak właściwy organ powiadomił wnioskodawcę ubiegającego się o pomoc o nieprawidłowościach we wniosku lub przekazał mu powiadomienie o planowanej kontroli na miejscu i jeśli w wyniku takiej kontroli zostaną wykryte nieprawidłowości, nie można wycofać tych części wniosku, których nieprawidłowości dotyczą.

2. Wycofanie wniosku lub części wniosku na mocy ust. 1 oznacza powrót wnioskodawcy do sytuacji sprzed złożenia danego wniosku lub jego części.

3. Najpóźniej do dnia 31 marca każdego roku przeprowadza się analizę wniosków wycofanych w poprzednim roku kalendarzowym, celem ustalenia głównych przyczyn i potencjalnych tendencji na poziomie lokalnym.

SEKCJA 2

Kontrole

Artykuł 20

Zasady ogólne

Weryfikacji dokonuje się w drodze kontroli administracyjnych oraz kontroli na miejscu.

▼B

Kontrole administracyjne mają charakter wyczerpujący i obejmują kontrole krzyżowe dotyczące m.in. danych ze Zintegrowanego Systemu Zarządzania i Kontroli przewidzianego w tytule V rozdział II, tytule VI rozdział II i art. 47, 61 i art. 102 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 ([1]).

▼M1

Na podstawie analizy ryzyka zgodnie z art. 22 ust. 1 niniejszego rozporządzenia właściwe organy przeprowadzają wyrywkowe kontrole na miejscu, w przypadku każdego działania, w odniesieniu do przynajmniej 5 % złożonych wniosków o przyznanie pomocy. Próba obejmuje ponadto przynajmniej 5 % kwoty, na którą opiewa pomoc w odniesieniu do każdego działania.

▼B

We wszystkich uzasadnionych przypadkach Grecja korzysta ze zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli.

Artykuł 21

Kontrole na miejscu

1. Kontrole na miejscu mają charakter niezapowiedziany. Można jednak wystosować uprzednie powiadomienie ograniczone do niezbędnego minimum, jeżeli nie zakłóci to celu kontroli. O planowanej kontroli powiadamia się z wyprzedzeniem do maksymalnie 48 godzin, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków.

2. W stosownych przypadkach kontrole na miejscu przewidziane w niniejszej sekcji przeprowadza się w powiązaniu z ewentualnymi innymi kontrolami przewidzianymi w przepisach Unii.

3. Jeżeli wnioskodawcy ubiegający się o pomoc lub ich przedstawiciele uniemożliwiają przeprowadzenie kontroli na miejscu, odrzuca się ich wniosek lub wnioski o przyznanie pomocy.

Artykuł 22

Wybór wnioskodawców ubiegających się o pomoc do kontroli na miejscu

1. Właściwe organy dokonują wyboru wnioskodawców ubiegających się o pomoc do kontroli na miejscu na podstawie analizy ryzyka i reprezentatywności złożonych wniosków o przyznanie pomocy. W analizie ryzyka uwzględnia się odpowiednio poniższe czynniki:

a) kwotę pomocy;

b) liczbę działek rolnych, obszar i w stosownych przypadkach liczbę zwierząt objętych wnioskiem lub wyprodukowane, przewiezione, przetworzone lub wprowadzone do obrotu ilości;

c) zmiany w porównaniu z rokiem poprzednim;

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

▼B

d) ustalenia wynikające z kontroli przeprowadzonych w latach ubiegłych;

e) inne elementy określone przez Grecję.

Aby przebadana próba była reprezentatywna, Grecja wybiera losowo 20–25 % minimalnej liczby wnioskodawców ubiegających się o pomoc do kontroli na miejscu. ►M1 Jeżeli minimalna liczba wnioskodawców ubiegających się o pomoc i podlegających kontroli na miejscu jest niższa niż 12, Grecja wybiera losowo co najmniej jednego wnioskodawcę. ◄

2. Właściwy organ rejestruje powody wyboru każdego z wnioskodawców ubiegających się o pomoc do kontroli na miejscu. Inspektor prowadzący kontrolę na miejscu informowany jest o tych powodach przed rozpoczęciem kontroli.

Artykuł 23

Sprawozdanie z kontroli

1. Każda kontrola na miejscu jest przedmiotem sprawozdania z kontroli zawierającego szczegółowe informacje na temat przeprowadzonej kontroli. Sprawozdanie to określa w szczególności:

a) poddane kontroli programy pomocy i wnioski o przyznanie pomocy;

b) obecne osoby;

c) poddane kontroli działki rolne, działki rolne na których dokonano pomiarów, wyniki pomiarów w stosunku do każdej mierzonej działki i zastosowane metody pomiarów;

d) liczbę i rodzaj zwierząt, których obecność stwierdzono oraz, w stosownych przypadkach, numery kolczyków identyfikacyjnych, wpisów do rejestru i skomputeryzowanej bazy danych bydła oraz wszystkie inne skontrolowane dokumenty potwierdzające, wyniki kontroli, a także, w stosownych przypadkach, szczególne uwagi odnoszące się do poszczególnych zwierząt lub ich kodów identyfikacyjnych;

e) skontrolowane ilości wyprodukowane, przewiezione, przetworzone lub wprowadzone do obrotu;

f) czy wnioskodawca ubiegający się o pomoc został powiadomiony o wizycie, a jeżeli tak, to z jakim wyprzedzeniem;

g) wszelkie dalsze zastosowane środki kontrolne.

2. Wnioskodawcy ubiegający się o pomoc lub ich przedstawiciele mają możliwość podpisania odpowiedniego sprawozdania w celu potwierdzenia swojej obecności w czasie kontroli oraz dodania do niego uwag. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wnioskodawca ubiegający się o pomoc otrzymuje egzemplarz sprawozdania z kontroli.

▼B

W przypadku kontroli na miejscu przy zastosowaniu teledetekcji Grecja nie ma obowiązku umożliwiać wnioskodawcom ubiegającym się o pomoc lub ich przedstawicielom podpisywania sprawozdań z kontroli, o ile takie kontrole nie wykazały nieprawidłowości.

SEKCJA 3

Obniżki i wykluczenia oraz płatności nienależne

Artykuł 24

Obniżki i wykluczenia

W przypadku rozbieżności pomiędzy informacjami podanymi we wnioskach o przyznanie pomocy a ustaleniami wynikającymi z kontroli, o których mowa w sekcji 2, Grecja stosuje obniżki kwot pomocy lub wykluczenia. Przedmiotowe obniżki lub wykluczenia są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 25

Wyjątki od stosowania obniżek i wykluczeń

1. Obniżki i wykluczenia przewidziane w art. 24 nie mają zastosowania w przypadku, gdy wnioskodawca ubiegający się o pomoc przedłożył poprawne informacje co do stanu faktycznego lub może w inny sposób wykazać, że nieprawidłowości powstały bez jego winy.

2. Obniżki i wykluczenia nie mają zastosowania do tych części wniosków o przyznanie pomocy, co do których wnioskodawca ubiegający się o pomoc poinformował na piśmie właściwy organ o nieprawidłowościach zaistniałych przed złożeniem wniosku lub po nim, pod warunkiem, że właściwy organ nie poinformował wcześniej wnioskodawcy ubiegającego się o pomoc o planowanej kontroli na miejscu lub o nieprawidłowościach w danym wniosku.

Wniosek poprawia się na podstawie informacji udzielonych przez wnioskodawcę ubiegającego się o pomoc zgodnie z akapitem pierwszym, tak by odpowiadał realnej sytuacji.

▼M1

Artykuł 26

Odzyskiwanie nienależnych wypłat oraz kary

1. W przypadku wypłat nienależnych stosuje się odpowiednio art. 7 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 809/2014 ([1]).

2. Jeżeli nienależnych wypłat dokonano na skutek fałszywych deklaracji lub przedstawienia fałszywych dokumentów bądź poważnego zaniedbania ze strony wnioskodawcy ubiegającego się o pomoc, stosuje się kary w wysokości nienależnie wypłaconych kwot wraz z odsetkami naliczonymi zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 809/2014.

([1]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. L 227 z 31.7.2014, s. 69).

▼M1

Artykuł 27

Siła wyższa i okoliczności nadzwyczajne

W przypadkach działania siły wyższej lub wystąpienia okoliczności nadzwyczajnych w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, stosuje się odpowiednio art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 ([1]).

▼B

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 28

Wypłata pomocy

Po sprawdzeniu wniosków o przyznanie pomocy i odpowiednich dokumentów potwierdzających oraz po obliczeniu kwot, które należy przyznać w ramach programu wsparcia, o którym mowa w rozdziale II rozporządzenia (UE) nr 229/2013, właściwe organy dokonują wypłaty pomocy z tytułu danego roku kalendarzowego:

a) w odniesieniu do szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw i środków, o których mowa w art. 3, rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 178/2014 – przez cały rok;

b) w odniesieniu do płatności bezpośrednich – zgodnie z art. 75 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;

c) w odniesieniu do innych płatności – w okresie od dnia 16 października bieżącego roku do dnia 30 czerwca roku następnego.

Artykuł 29

Wskaźniki efektywności

Każdego roku Grecja przekazuje Komisji co najmniej dane w zakresie wskaźników efektywności określonych w załączniku II.

Dane te są przekazuje się w kontekście rocznego sprawozdania z realizacji, o którym mowa w art. 20 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013.

Artykuł 30

Powiadomienia

▼M1

1. W odniesieniu do szczególnego systemu dostaw właściwe organy przesyłają Komisji, nie później niż dnia 31 maja każdego roku, następujące informacje dotyczące operacji przeprowadzonych w poprzednim roku w odniesieniu do bilansu dostaw roku kalendarzowego odniesienia, w podziale na produkty, kody CN oraz, w stosownych przypadkach, miejsca przeznaczenia poszczególnych produktów:

([1]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. L 181 z 20.6.2014, s. 48).

▼B

a) ilości produktów z podziałem na miejsce wysyłki, czyli kontynentalną część Grecji bądź inne wyspy;

b) kwotę pomocy oraz wydatki faktycznie poniesione na poszczególne produkty;

c) ilości produktów, w stosunku do których nie wykorzystano świadectw pomocy;

d) wszelkie ilości wywiezione do państw trzecich lub wysłane do pozostałych części Unii po przetworzeniu zgodnie z art. 11;

e) przesunięcia w obrębie łącznej ilości w odniesieniu do danej kategorii produktów oraz zmiany prognozowanych bilansów dostaw wprowadzone w danym okresie;

f) dostępne saldo i procent wykorzystania.

Dane, o których mowa w akapicie pierwszym, przekazuje się w oparciu o wykorzystane świadectwa. ►M1 ———— ◄

2. W odniesieniu do wspierania lokalnej produkcji Grecja przekazuje Komisji informacje o:

a) otrzymanych wnioskach o przyznanie pomocy i kwotach odpowiadających poprzedniemu rokowi kalendarzowemu – w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku;

b) ostatecznie zakwalifikowanych wnioskach o przyznanie pomocy i kwotach odpowiadających poprzedniemu rokowi kalendarzowemu – w terminie do dnia 31 lipca każdego roku.

▼M1

3. Powiadomienia, o których mowa w niniejszym artykule, przekazywane są zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2017/1183 oraz rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/1185.

4. Powiadomienia, o których mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 229/2013, również przekazywane są zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2017/1183 oraz rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/1185.

Artykuł 31

Sprawozdanie roczne

1. Struktura i treść sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 20 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013, są zgodne z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, przedkłada się Komisji zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2017/1183 oraz rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/1185.

▼B

Artykuł 32

Zmiany programu

▼M1

1. Zmiany, które mają być wprowadzone do programu wsparcia, o którym mowa w rozdziale II rozporządzenia (UE) nr 229/2013 przedkłada się Komisji raz na rok kalendarzowy, z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności. Zmiany przesyła się Komisji nie później niż do dnia 31 lipca roku poprzedzającego ich stosowanie. Zmiany są właściwie umotywowane, a w szczególności zawierają następujące informacje:

▼M1

a) przyczyny ewentualnych trudności we wdrażaniu, uzasadniające zmianę programu;

b) oczekiwane skutki zmiany;

c) wpływ na finansowanie i warunki kwalifikowalności.

Nie naruszając art. 51 i art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, Komisja informuje Grecję, jeżeli uzna, że zmiany nie są zgodne z przepisami Unii, w szczególności z art. 4 rozporządzenia (UE) nr 229/2013.

Zmiany stosuje się od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym o nich powiadomiono. W przypadku gdy konieczne jest wcześniejsze stosowanie, zmiany takie można stosować wcześniej, o ile Komisja nie wyrazi sprzeciwu.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, Komisja osobno ocenia poszczególne zmiany proponowane przez Grecję polegające na wprowadzeniu do ogólnego programu nowych grup produktów, które mają być wspierane w ramach szczególnego systemu dostaw, lub nowych środków na rzecz lokalnej produkcji rolnej. Komisja podejmuje decyzję o ich zatwierdzeniu najpóźniej w terminie pięciu miesięcy od ich przedłożenia zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013.

Zatwierdzone w ten sposób zmiany stosuje się od dnia 1 stycznia roku następującego po roku przedstawienia wniosku w sprawie zmiany lub od daty wyraźnie wskazanej w decyzji zatwierdzającej.

▼B

3. W następujących przypadkach Grecja jest uprawniona do wnoszenia zmian z pominięciem procedury określonej w ust. 1, pod warunkiem poinformowania o nich Komisji:

a) w odniesieniu do prognozowanych bilansów dostaw – zmian poziomu każdej pomocy w granicach 20 % lub zmian ilości produktów objętych bilansem dostaw oraz, w związku z tym, zmian całkowitej kwoty pomocy przyznanej na wsparcie każdej linii produktów;

▼M1

b) w odniesieniu do wszystkich środków – dostosowania w granicach 20 % przydziału finansowego przeznaczonego na każdy poszczególny środek, bez uszczerbku dla pułapów finansowych przewidzianych w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 229/2013, pod warunkiem że takie dostosowania zostaną zgłoszone nie później niż dnia 31 maja roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy zmiana przydzielonych środków finansowych;

▼B

c) w przypadku zmian wynikających ze zmian kodów i opisów określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87 ([1]) wykorzystywanych do identyfikacji produktów korzystających z pomocy, o ile zmiany te nie wiążą się ze zmianą samych produktów.

([1]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

▼B

4. Zmiany, o których mowa w ust. 3, wchodzą w życie nie wcześniej niż z dniem otrzymania ich przez Komisję. Są one należycie wyjaśnione i poparte uzasadnieniem i mogą być wprowadzane tylko raz do roku, z wyjątkiem następujących przypadków:

a) działania siły wyższej lub zaistnienia wyjątkowych okoliczności;

b) zmian dotyczących ilości produktów objętych uzgodnieniami w sprawie dostaw;

c) zmian wynikających ze zmian kodów i opisów określonych w rozporządzeniu (EWG) nr 2658/87.

5. Do celów niniejszego artykułu stosuje się następujące definicje:

▼M1

a) „środek” oznacza zgrupowanie działań niezbędnych do osiągnięcia jednego lub większej liczby celów programu, stanowiące linię budżetową, dla której przydział środków finansowych określono w tabeli finansowania, o której mowa w art. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 229/2013;

▼B

b) „grupa produktów” oznacza wszystkie produkty, dla których pierwsze dwie cyfry kodu CN są jednakowe, jak określono w rozporządzeniu (EWG) nr 2658/87.

▼M1

6. Powiadomienia, o których mowa w niniejszym artykule przekazywane są zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2017/1183 oraz rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/1185.

▼B

Artykuł 33

Zmniejszanie zaliczek

Bez uszczerbku dla ogólnych zasad dyscypliny budżetowej, jeżeli informacje przekazane Komisji przez Grecję na mocy art. 30 i 31 są niekompletne lub jeżeli został przekroczony termin ich przekazania, Komisja może dokonać czasowego i ryczałtowego zmniejszenia zaliczek przekazywanych na konto wydatków rolniczych.

Artykuł 34

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Maksymalne ilości roczne przetworzonych produktów wywożonych lub wysyłanych z mniejszych wysp Morza Egejskiego, w ramach tradycyjnych przepływów handlowych

[Ilość w kilogramach (lub w litrach)]*

Kod CN	Do Unii	Do państw trzecich

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Wskaźniki efektywności

Cel: ***zagwarantowanie dostaw podstawowych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub do przetworzenia oraz do wykorzystania jako środki produkcji rolnej na mniejsze wyspy Morza Egejskiego:***

Wskaźnik 1: poziom objęcia (w %) szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw względem łącznego zapotrzebowania mniejszych wysp Morza Egejskiego na niektóre produkty lub grupy produktów objęte prognozowanym bilansem dostaw.

Cel: ***zapewnienie odpowiedniego poziomu cen podstawowych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub niezbędnych do żywienia zwierząt:***

Wskaźnik 2: porównanie cen detalicznych niektórych produktów lub grup produktów objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw na mniejszych wyspach Morza Egejskiego z cenami podobnych produktów w kontynentalnej części Grecji.

Cel: ***sprzyjanie lokalnej produkcji rolnej na potrzeby samozaopatrzenia mniejszych wysp Morza Egejskiego i utrzymanie/rozwój produkcji nastawionej na wywóz:***

Wskaźnik 3: poziom realizacji (w %) lokalnych potrzeb dla niektórych znaczących produktów wytwarzanych lokalnie.

Cel: ***utrzymanie/rozwój lokalnej produkcji rolnej:***

Wskaźnik 4a: zmiany referencyjnej powierzchni gruntów wykorzystywanych rolniczo na mniejszych wyspach Morza Egejskiego i w kontynentalnej części Grecji.

Wskaźnik 4b: zmiany inwentarza żywego w dużych jednostkach przeliczeniowych inwentarza (DJP) na mniejszych wyspach Morza Egejskiego i w kontynentalnej części Grecji.

Wskaźnik 4c: zmiany ilościowe niektórych lokalnych produktów rolnych na mniejszych wyspach Morza Egejskiego.

Wskaźnik 4d: zmiany ilościowe niektórych produktów przetwarzanych z produktów lokalnych na mniejszych wyspach Morza Egejskiego.

Wskaźnik 4e: zmiany zatrudnienia w sektorze rolniczym na mniejszych wyspach Morza Egejskiego i w kontynentalnej części Grecji.

▼**M1**

ZAŁĄCZNIK III

Struktura i treść sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 31

Struktura i treść sprawozdania za poprzedni rok przedstawia się następująco:

1. OGÓLNY KONTEKST W POPRZEDNIM ROKU

1.1. Kontekst społeczno-ekonomiczny.

1.2. Sytuacja sektora rolnictwa i jego rozwój.

2. FIZYCZNA I FINANSOWA REALIZACJA ŚRODKÓW I DZIAŁAŃ

2.1. Ogólna tabela z danymi finansowymi dotyczącymi wspierania lokalnej produkcji i szczególnego systemu dostaw, w tym wstępny przydział dla każdego środka i działania, jak również faktyczne wydatki oraz – w stosownych przypadkach – wszelka pomoc państwa udzielana zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 229/2013.

2.2. Kompleksowy opis fizycznej i finansowej realizacji każdego środka i działania, w tym pomocy technicznej, obejmujący:

a) w odniesieniu do szczególnego systemu dostaw: dane i analizę rocznego bilansu dostaw dla mniejszych wysp Morza Egejskiego;

b) w odniesieniu do wspierania lokalnej produkcji: dane i analizę fizycznej i finansowej realizacji każdego środka i działania wymienionego w programie, zawierające takie dane jak liczba beneficjentów, liczba zwierząt objętych płatnościami, obszary kwalifikujące się lub liczba gospodarstw objętych pomocą. W stosownych przypadkach do danych dołącza się prezentację i analizę sektora, którego dotyczy dany środek.

3. WYKONANIE PROGRAMU W POPRZEDNIM ROKU

3.1. Stan zaawansowania środków i działań na rzecz osiągnięcia celów szczegółowych i priorytetów programu oraz celów ogólnych określonych w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013:

a) rozwój i analiza krajowych wskaźników określających cele szczegółowe programu i ocena stopnia, w jakim zostały osiągnięte wyznaczone cele szczegółowe przypisane do każdego środka ujętego w programie;

b) w odniesieniu do szczególnego systemu dostaw: informacje dotyczące sposobu przenoszenia korzyści, jak również informacje o wprowadzonych środkach i kontrolach przeprowadzonych w celu zapewnienia przekazania korzyści zgodnie z art. 4 niniejszego rozporządzenia;

c) w odniesieniu do szczególnego systemu dostaw: analiza proporcjonalności pomocy w stosunku do dodatkowych kosztów związanych z transportem na mniejsze wyspy Morza Egejskiego oraz w przypadku produktów przeznaczonych do przetworzenia i wykorzystania jako środki produkcji rolnej, dodatkowe koszty związane z wyspiarskim charakterem i peryferyjnym położeniem;

d) roczne dane dotyczące wspólnych wskaźników efektywności, o których mowa w art. 29 niniejszego rozporządzenia, oraz ich analizę, w szczególności w stosunku do osiągnięcia ogólnych celów określonych w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013.

3.2. Wnioski z analizy dotyczącej adekwatności strategii realizacji środków oraz możliwości jej poprawy w celu osiągnięcia celów programu.

▼**M1**

4. ZARZĄDZANIE PROGRAMEM

4.1. Krótkie podsumowanie ewentualnych problemów napotkanych podczas zarządzania środkami i ich realizacji w danym roku.

4.2. Dane statystyczne dotyczące kontroli przeprowadzonych przez właściwe organy i wszelkich nałożonych kar. Wszelkie dodatkowe informacje, które mogą być przydatne do zrozumienia przedstawionych danych.

5. ZMIANY

Krótki opis wszelkich zmian w programie w trakcie danego roku oraz ich uzasadnienie.